

श्रुताप्सरोगीतिरपि क्षणे ऽस्मिन्दरः प्रसंख्यानपरो बभूव ।
 आत्मेश्वराणां न हि ज्ञातुं विद्वाः समाधिभेदप्रभवो भवन्ति ॥ ४० ॥
 लतागृहद्वारगतो ऽथ नन्दी वामप्रकोष्ठार्पितहेमवेत्रः ।
 मुखार्पितैकांगुलिसंज्ञयैव मा चापलायेति गणान्व्यनैषीत् ॥ ४१ ॥
 निष्कम्पवृत्तं निभृतद्विरेफं मूकाण्डजं शान्तमृगप्रचारम् ।
 तच्छासनात्काननमेव सर्वं चित्रार्पितारम्भमिवावतस्थे ॥ ४२ ॥
 दृष्टिप्रपातं परित्यज्य तस्य कामः पुरःश्रुक्रमिव प्रयाणे ।
 प्राप्तेषु संसक्तनमेरुशाखं ध्यानास्पदं भूतपतेर्विवेश ॥ ४३ ॥
 स देवदारुद्रुमवेदिकायां शार्दूलचर्मव्यवधानवत्याम् ।
 आसीनमासन्नशरीरपातस्त्रियम्बकं संयमिनं ददर्श ॥ ४४ ॥

40. Quaquam *Apsarasum* cantum audiens, SIVAS hoc momento in cogitatione defixus mansit: nam iis, qui animorum suorum compotes sunt, nunquam oriuntur turbationes, quibus meditationes interpellentur.

41. Tum NANDIN, ad casae frondeae ianuam accedens, sinistro brachio aureum baculum gerens, uno digito ori imposito signum dans, ceteras hortatus est: „ne petulanter agite!”

42. Tota silva cum arboribus immotis, apibus quietis, avibus mutis et tranquillis feris, illius iussu stetit quasi tabula picta.

43. Illius obtutum evitans, sicut in expeditione *Sukrae* adspectus evitatur, KĀMAS a latere ingressus est SIVAE meditationis locum, implexis *Nameruum* frondibus tectum.

44. Ad corporis iacturam appropinquans, conspexit ille deum trioculum, sese coercentem, sedentem sub *Devadarue* in tumulto, tigridis pelle tecto: